

Medailonek pana Josefa Dlouhého

Rádi bychom vám představili našeho klienta pana Josefa Dlouhého, který na konci ledna oslavil své 99 narozeniny. Jeho věk i vitalita jsou obdivuhodné, a proto jsme se rozhodli s ním udělat rozhovor a našim čtenářům přiblížit jeho život. Jsme rádi, že se pan Dlouhý je našim klientem a přejeme mu mnoho zdraví do dalších let.

Narodil jsem se před 99 lety 31. 1. roku 1926 v Lipníku. Měl jsem o 7 let starší sestru a o 4 roky mladšího bratra. Rodiče měli malé hospodářství, pěstovali obilí, chovali kravky a drůbež. Nepociťovali jsme proto žádný nedostatek, obilí, maso i mléko prodávali a z toho jsme žili. Když byly žně, vždy jsme si sjednali pomoc u nás na vesnici. Po začátku války vystěhovali Němci celý Lipník, Jiřice i Vrutici. Tatínek pro nás našel bydlení v Krchlebech, sehnal k tomu i kousek pole, náradí jsme si mohli vzít z domova a celou dobu jsme věřili, že se vrátíme domů na Lipník. Tam jsme se vrátili v roce 1946, ale vše bylo poničené, protože tyto vesnice sloužily jako terče.

Jsem vyučený strojní zámečnický, učil jsem se u soukromníka v Čachovicích v letech 1941-1944, opravovali jsme vše, co bylo tenkrát na vesnici potřeba, nejen zemědělské stroje, ale hlavně jízdní kola, kterých byl nedostatek. Po konci války jsem si našel práci v lokomotivním depu v Nymburce, kde jsem pracoval v dílně. V depu mě to moc bavilo, byl jsem zde přes 40 let, opravoval parní lokomotivy a také posunovací traktory pro cukrovary a pivovary do Nového Boru. Když se v 60. letech pára musela zrušit, tak nás posílali na motorové lokomotivy, abychom získali praxi. Zkušenosti jsem sbíral na Slovensku v Martině na učebně i na dílně, potom také v Šumperku na vstříkovacích čerpadlech. V Jihlavě jsem se naučil tyto stroje obsluhovat, poté jsem se vrátil do Nymburka a své vědomosti předával dál.

V prosinci roku 1951 jsem se oženil, první syn se nám narodil v roce 1953 a druhý v roce 1957. S manželkou jsme si pořídili a opravili malý domeček se zahradou, kde jsme si vypěstovali, co jsme potřebovali. Doma jsem měl také malou dílničku, kde jsem dělal a opravoval co bylo potřeba pro místní národní výbor, třeba vrata, braňky i cirkulárky, nebyl jsem zvyklý sedět se založenýma rukama a nic nedělat....

Život utekl jako voda, s manželkou jsme prožili krásných 70 společných let. Od 1. února loňského roku žiji v Městském centru v Benátkách nad Jizerou a jsem zde spokojený. Rád si ještě něco přečtu abych věděl, co se děje ve světě, rád se dívám na filmy pro pamětníky, luštím osmisměrky a čtu povídkové knížky. Už jsem toužil po klidu a tady ho zaplatí Pán Bůh mám....

Pan Josef Dlouhý, klient Domova pro seniory

Rozhovor připravila: Marie Novotná, aktivizační pracovnice



Blue Cimbal – Ježíškovo vnouče

V rámci projektu Ježíškova vnoučata za námi 28.1. přijel frontman z kapely Blue Cimbal pan Roman Veverka. Předvedl nám, že na cimbál se dá hrát jakýkoliv hudební žánr, od lidovek až po rock. Hudební odpoledne jsme si všichni moc užili a s panem Romanem jsme se domluvili, že za námi znovu přijede. Tímto děkujeme paní Martině Jirákové, která setkání zprostředkovala a splnila tak přání našim klientům.

Markéta Adlová

Vedoucí přímé péče a aktivizace

